

ПРЕС КЛИПИНГ

31. јул 2013.

НАСЛОВИ

Грачаница: Србима и минималац живот значи;(стр.2)

„Јумко“ на коленима;(стр.3)

Комбинат "Серво Михаљ" убила небрига;(стр.4)

Инспектори стижу, радници беже;(стр.5)

Скупа државна администрација гаси радна места;(стр.6)

Откази за 3.600 радника;(стр.8)

Вукашиновић: Из Јата одлази 300 до 500 запослених;(стр.9)

Отпор аутоматској примени закона;(стр.10)

Без посла у Војводини више од 200.000 људи;(стр.12)

Код нас је фирму лакше отворити него затворити;(стр.13)

Много бабица, килава изградња;(стр.14)

Стечај или продаја - до јуна 2014.;(стр.15)

Синдикалци поднели кривичну пријава против директора Стана;(стр.16)

Грачаница: Србима и минималац живот значи Д. ЗЕЧЕВИЋ

У Грачаници се окупили радници косметских предузећа, који су изгубили посао 1999. Шта да раде Срби који у енклавама и расејању остају без икаквих примања

ЗБОГ нередовне исплате привремене новчане накнаде, тзв. минималца, али и најаве укидања овог вида примања, у уторак је у косовском управном округу у Грачаници одржан протест радника који су остали без посла после 1999, а корисници су ове накнаде.

Њих више од стотину, углавном из предузећа и јавних установа који су по доласку међународне заједнице протерани са својих радних места, дошло је да представницима Канцеларије за КиМ изнесе недаће и страховања у вези с могућим укидањем минималне новчане накнаде.

- Радила смо до 1999. у фабрици „Дуван“ у Приштини, одакле сам истерана са радног места баш као и мој супруг који је до тада био запослен у предузећу у Липљану. Са троје деце, средњошколаца, преживљавамо од ових минималних примања - прича Анкица Вујовић (49) из околине Липљана и наглашава да и без овог вида накнаде не би преживели. Иако су минималац примали са кашњењем, барем су могли да издвоје за плаћање рачуна, али и основне потребе деци.

ОДЛАЗЕ ЗА БЕОГРАД?- ЈАСНО је да су корисници новчане накнаде, која у просеку износи нешто више од 11.000, веома незадовољни јер је већина живела од ових минималних примања. Некима је искључена струја, вода, немају да прехране породицу, купе лекове - рекао је Момчило Недељковић, председник Организационог одбора, незадовољан састанком и истакао да ће радници највероватније кренути за Београд, како би пронашли решење.

И Верица Велић (58) из Грачанице истиче да је њеној шесточланој породици та накнада једини редовни приход, баш као и Добривоју Стојановићу (54) из села Радева, који лечи болесну мајку. Представници Организационог одбора радника некадашњих друштвених предузећа на Космету, који су пре 14 година протерани са посла, истичу да је према расположивим подацима 26.860 радника, који живе на Космету или су расељени у централној Србији, помогнуто овим видом накнаде. Евентуалним укидањем доведена је у питање пука егзистенција тих породица.

- Не зна се да ли је теже нама који смо остали овде на Косову, или онима расељеним у централној Србији - причали су у уторак окупљени из свих крајева Косова, напомињући да је последња исплата привремене новчане накнаде била пре три месеца и то за децембар прошле године. После вишечасовног састанка са представницима Владе Србије начелник Косовског округа Владета Костић истакао је да разуме њихове страхове.

- Ови људи нису дошли овде из хира. Хоћу да се заложим да се те минималне зараде и даље исплаћују, а ако има средства у буџету да буду и увећане - казао је Костић. Састанку су присуствовали заменица директора Канцеларије за КиМ Малинка Митровић и помоћник директора Канцеларије за КиМ за локалну самоуправу Александар Стојановић.

- Покушали смо да корисницима новчане накнаде докажемо да укидања минималца неће бити, али разумемо њихово незадовољство због кашњења - истакла је после састанка Митровићева.

„Јумко“ на коленима

Ј. СТОЈКОВИЋ

Врањски памучни гигант данас у процесу реструктурирања тражи решење за нагомилане проблеме. Од 12.000 радника, сада запослено тек 1.000 њих

ХОЛДИНГ компанија "Јумко" била је симбол Врања годинама уназад. Запошљавала је 12.000 радника и хранила њихове породице. Данас у процесу реструктурирања бори се за опстанак, једва исплаћује плате за око 1.000 запослених који у ковертама добијају од 10.000 до 13.000 динара.

Тренутно пословодство, чији је већински власник држава, решење за излаз из понора „Јумка“ види у пренамени постојећих простора и прилагођавању тренутном броју радника.

Производња "Јумка" се простире на чак 150.000 метара квадратних. Нада да ће се послови обављати на толикој површини и са толиким бројем радника давно је уташена.

- Технолошким измена, које изискују мало улагања, ми се можемо ослободити 60.000 метара квадратних пословног простора, јер нам не треба и тренутно нам само прави трошкове. На крају морамо спровести озбиљан социјални програм, према коме не бисмо смањили број запослених, већ би смо "подмладили" кадар. То је једини начин да будемо одрживи и успешни, јер смо једина фабрика у Србији и једна од ретких на Балкану која се може похвалити заокруженим процесом производње - каже директор компаније Зоран Стошић.

БАЗЕН, СТАДИОНПОРЕД "Јумка", фабрика обуће "Коштана", фабрика намештаја "Симпо" били су узрок кованице "Врањанци као Швајцарци". Највећи део Врањанаца радио је у овим фабрикама које су чиниле економску стабилност града. Ипак, "Јумко" је у златно доба био бренд и понос града, па тако је и градски базен завредео име "Јумко", као и градски стадион. Познаваоци економских прилика кажу да се име ове фабрике у круговима текстилних произвођача у Европи и даље изговара са пуно поштовања.

Заокружени процес производње подразумева да се цео поступак од идеје до готовог производа може спровести у погонима ове фабрике. "Јумко" је последњих неколико година захваљујући лобирању државе одradio посао шивења униформи за војску и нека јавна предузећа. Међутим то није било довољно да се обезбеди стабилност компаније због огромних трошкова. Тако је "Јумко" данас на листи највећих дужника за неплаћену воду и струју, суочен са сталним размирицама са синдикатом који због ниских зарада и неверених књижица прети штрајковима.

"Јумко" је настао давне 1960. године, решењем о оснивању народног одбора среза предионице и ткачнице памука у изградњи. Пробна производње почиње 1964. са 1.200 запослених радника, већ следеће године креће се са редовном производњом. Друштвено предузеће "Јумко" 1995. године трансформише се у холдинг компанију Памучни комбинат. У овој фази ствара се сопствена малопродајна мрежа и развија саобраћај. Од јуна 1999. Компанија постаје акционарско друштво.

Комбинат "Серво Михаљ" убила небрига

Сл. ПАШИЋ

Како је нестао зрењанински „Серво Михаљ“, комбинат са 42 фабрике, 24.000 запослених... Почетком 90-их постали сметња органима власти и банкама које су започеле рушење

НАЈВЕЋИ произвођач хране у великој Југославији, комбинат „Серво Михаљ“ био је у центру свих економских збивања. Држава многе нацрте закона из области агроиндустрије проверавала на примеру овог гиганта, који је располагао са 240.000 хектара обрадивих површина, имао је 42 фабрике, запошљавао 24.000 радника и сарађивао са 25.000 коопераната.

Остаће упамћено и да је комбинат 1961. реализовао прво заједничко југословенско улагање са западним партнером - изградио је фабрику лекова „Југоремедију“ са немачким „Хехстом“. Скробара „ИПОК“ добила је поверење да производи фармацеутску декстрозу од америчког „ЦПЦ“, највеће светске компаније за прераду кукуруза. Чикашка „Хелен Кертис“ прву лиценцу у Европи дала је зрењанинском „Луксолу“. „Велики млинови Париза“ правили су у „Житопродукту“ специјалне смесе - зрењанински пекари први су понудили домаћем тржишту замрзнуте производе, снабдевали земичкама све ресторане „Мекдоналдса“ у Југославији...Радници Зрењанина и средњег Баната сигурно никада неће имати друштвени стандард какав су имали запослени у комбинату. Па, зашто је онда пропао такав колос?

- Комбинат је контролисао огромну количину робних и новчаних токова. Постао је сметња савезним и републичким органима власти и банкама. Банке су задале и почетни ударац на рушењу, када су успеле да укину интерну банку „Серво Михаља“ и преузму његове комерцијалне послове. Почетком деведесетих републике се међусобно оптужују за сепаратизам, дезинтеграцију и рушење уставног поретка. Назире се почетак распада Југославије, а њему је претходио распад „Серво Михаља“ и свих других комбината - истиче Душан Радаковић, координатор пројекта „Новија историја привреде Зрењанина“, у чијем склопу је објављена студија о овом великом систему.

ХРАНИЛИ БАЛКАНГодишња продукција уља, шећера, брашна, меса и других аграрних производа достигала је композицију воза дугу од Београда до Бара и назад! Производио је хране колико данас заједно не могу да ураде БиХ, Македонија и Црна Гора. „Серво Михаљ“ је развијао своју технологију у Ирану, Конгу, Судану, СССР-у... Помагао је неразвијенима на Косову и Црној Гори. Имао дугорочне уговоре о испоруци хране привредним системима из Хрватске и Словеније. На његовим леђима, односно сировинама, развили су се „Подравка“, „Колинска“, „Таково“.

Оправдање за неизвршену трансформацију комбината у акционарско друштво, што је закон дозвољавао 1990, када је комбинат нестао са сцене, Радаковић, иначе дугогодишњи директор неколико фабрика из састава „Серво Михаља“, проналази у апатији директора. Али, и незаинтересованости државних органа за стање у привреди. Било је потребно само извршити процену вредности капитала свих чланова комбината и самоуправне споразуме о удруживању заменити акционарским капиталом. То није урађено и „Серво Михаљ“ је нестао...

РАСПАРЧАНА ИМОВИНА

ВИШЕ од деценије трајао је стечајни поступак „Серво Михаља“ у зрењанинском Привредном суду. Жалостан је, иначе, био крај комбината, када се 2005. на распродаји нашла преостала имовина. Много тога расточено је и нетрагом нестало - од стоваришта и одмаралишта широм Југославије, до уметничких слика из дирекције. У општем пропадању, неко је однео и „Авнојеву награду“, највеће признање бивше СФРЈ коју је комбинат добио 1980.

Нестанком „Серво Михаља“ са сцене нестали су многи зрењанински брендови. Нови власници најстарију српску шећерану претварају у старо гвожђе. Пивари, која је четврт века производила чувено зрењанинско пиво, главе је дошао један транзицијски мангуп. Баш као и кланици „БЕК“, „Сточару“, скробари „ИПОК“, „Житопродукту“, „Банат семену“, „Југоремедији“, „Луксолу“.

ПОЛИТИКА ONLINE

<http://www.politika.rs/rubrike/Drustvo/Inspektori-stizu-radnici-beze.sr.html>

Инспектори стижу, радници беже

Инспекција рада јуче проверавала и да ли се поштује препорука владе о забрани рада на отвореном при високим температурама

Панчево – Грађевинари и возач багера нагло су повучени са паклене врућине у дебелу хладовину, чим је фоторепортер „Политике“ нанишанио у њиховом смеру. Нагли напад ентузијазама бриге за своје раднике, добио је пословођа приватне компаније „Хидровод“, тек када је директор Републичког инспектората рада Драгољуб Пеурача, хитрим кораком пошао ка њему да провери да ли се послодавци придржавају препоруке владе, која каже да на екстремно високим врућинама радници треба да избегавају тешке физичке послове.

– Управо затварамо градилиште – рекао је пословођа, тачно у 13 часова, док је сунце топило Панчево. И, додао је пословођа – радници редовно добијају хладну воду! Радници су се стратешки повукли још педесетак метара даље.

Али не треба бити малициозан према пословођи. Да сам се и ја придржавао препорука Владе Србије, јуче не бих ни излазио из климатизованог возила, већ бих кроз затамљено стакло, описивао град који се топи и људе који хукћу, поливају се водом и грабе некуда. А неки, богами, и раде. Само је фрижидер за сладолед, у строгом центру, на 40 степени Целзијуса, био закључан!

Мета надзора инспектора рада био је руинирани хотел „Слобода“, некадашњи бисер Панчева, којем климатске промене, врућине и мразеви, нису могли ништа. Али, хотел су уништили транзиционе промене. Сада је „Слобода“ заробљена у власничким папирима једне банке, а приватни инвеститор је ангажован да га доведе у какав-такав ред.

Нема радника на скелама, нема их ни на степеништу. Струји пријатна промаја на плус четрдесет... У једној соби, можда је то некада био и апартман, седи неколико радника. Опуштени су, прилично весели, спремни за надзор.

Држе се препоруке из Немањине 11. Према тој препоруци, када температура пређе 36 степени Целзијусових, радници не треба да раде тешке послове на отвореном. Узгред, ову препоруку, за рад на температурама изнад 36 степени Целзијуса, влада је донела 2007. године.

– Мењамо се на сваких пола сата. Радимо сменски, од седам ујутру, до 16 часова. На свака два сата добијамо хладну воду – рафално изговара Фрањо Шац, пошто га је локани инспектор рада са шлемом на глави пропитивао о поштовању правила о безбедности рада на екстремно високим температурама. Потом је упитао, ради ли ико од њих „на црно”, а затим их и легитимисао.

Послодавац „Панон трејд” не запошљава на црно, а придражава се и препорука рада на високим температурама, нема шта. Види се – црно на бело. Дакле, чиста трудбеничка идила. Јарко сунце, дебела ’ладовина и носталгична сећања на време када су у хотел радници долазили са женама. На ћевапчиће и живу музику.

– И тада су биле екстремне врућине, али смо били господа, па нам сунце није ударало у главу – каже Јано (60), који је висио на скелама дуж целе бивше Југославије. И по сунцу и по киши.

Није ни јуче било тако страшно. Ваљда зато што није било влаге у ваздуху. Директору Пеурачи било је најтеже. Изјаве је давао одевен у кошуљу дугих рукава. Није скидао црно одело, што је доказ да панчевачких 40 степени ипак нису тако екстремно опасни, бар по државне чиновнике.

Ако су у равници јуче послодавци били брижни за раднике који се топе, шта се дешава са оним газдама који не поштују препоруке да се не ради на отвореном у време екстремних врућина? Директор Пеурача наглашава да конкретне санкције нису прописане, јер је реч о препоруци Инспектората за рад, чиме се послодавци на тај начин подстичу на хуманији однос према запосленима. Али, ипак постоји – „ако не једна рупа у закону, а оно – једна рупа у препоруци”! Ако, наиме, инспектор на градилишту оцени да постоји очигледна опасност по живот и здравље запослених – рецимо, када раде на великим висинама по екстремној врућини – он може наложити да се одмах обуставе сви радови.

Све док се послодавац не уразуми.

Измене на отвореном

– Како би се смањио ризик по здравље запосленог, послодавац је у обавези да доследно примењује прописе из Безбедности и здравља на раду. То подразумева честу измену радника за обављање послова на отвореном, чешће паузе уз обезбеђивање великих количина воде, обезбеђивање простора где запослени могу да се склоне од сунца, обавезно давање информација о опасностима по здравље због излагања високим температурама, упознавање са симптомима болести проузрокованих високим температурама, обезбеђивање и пружање прве помоћи уколико дође до здравствених проблема запослених... – набраја Драгољуб Пеурача.

Александар Апостоловски

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Skupa-drzavna-administracija-gasi-radna-mesta.sr.html>

Скупа државна администрација гаси радна места

Прописи, процедуре и обавезе администрације коштају само фирме у сектору трговине чак 107,8 милиона евра годишње

Трошкови администрације, различитих процедура и прописа коштају само трговинска предузећа 107,8 милиона евра годишње, што значи да „поједу” најмање 19.113 радних места у овој привредној грани, показала су последња истраживања Уније послодаваца Србије и

асоцијације ЦЕФЕ Србија. До ових резултата су дошли збрајањем просечних трошкова послодаваца за отварање једног радног места 2012. у трговини. Цех је био 5.640 евра по раднику годишње.

– Све ово на крају плате потрошачи. Зато је неопходна реформа прописа и инспекција у трговини, која би олакшала пословање и поједноставила процедуре. А уштеде које би трговци остварили омогућиле би усмеравање средстава у развој пословања, повећање конкуренције на домаћем тржишту и отварање нових радних места – наводи Драгољуб Рајић, директор Уније послодаваца.

Према његовим речима, многобројни прописи, односно административне процедуре и њихови трошкови довели су до великих проблема. Проблем је не само у високим издацима, већ и њиховој неефикасности и спорости.

– Суочавамо се са великим оптерећењем пословања трговинских предузећа, а она се преносе на малопродајне цене. Трошкови примене ових прописа знатно утичу и на пад промета у трговини, а то што онемогућава развој малих, породичних трговина, јер су високи трошкови пословања – рекао је он.

У „Ју-ес-ејду”, Пројекту за боље услове пословања, кажу да уколико се у обзир узму обавезе које држава намеће целокупној привреди, а не само трговини, цифре су још алармантније.

– Према резултатима нашег истраживања из 2011. године, административне обавезе које намеће држава коштају предузећа у Србији 4,2 одсто бруто домаћег производа, односно 1,35 милијарди евра годишње – наводи Душан Васиљевић, лидер тима за регулаторне реформе у привреди у „Ју-ес-ејду”, додајући да је ова сума висока у поређењу са земљама ЕУ као што су Аустрија, где ове обавезе коштају 2,8 одсто БДП-а, Чешка са 2,9 процената, Данска са 2,1 и Холандија са 1,7 одсто БДП-а.

– Неко је на скупу прошле недеље под називом „Србија се окреће економији” поставио питање да ли код нас политика контролише администрацију или администрација контролише политику. У овом питању је садржано искуство свих оних који су после пуно труда обезбедили подршку јавности и странака да се поједине процедуре у пословању поједноставе. Али, планови су им се изјаловили, јер су се у примени сударили са зидом који се зове управа – закључује Васиљевић.

Како кажу у „Ју-ес-ејду”, у истраживању су препознали више од 90 процедура чије би укидање донело уштеде од око 67 милиона евра.

– Привредници јесу растерећени неких процедура, као што су оне везане за трудничко одсуство са посла. С друге стране, губици привреде због компликованости поступка издавања грађевинских дозвола и некоординираности инспекција нису обухваћени овом проценом трошкова, а штета од њих је велика у сваком погледу – сматра Васиљевић.

Александар Стевановић, економиста Центра за слободно тржиште, сматра да велики број процедура и трошкова имају карактер „легалног рекета”.

– Нажалост, многи због тога беже у сиву зону и реч је о феномену прекомерног опорезивања. Решење је у смањењу буџетских расхода и реформи јавног сектора, а самим тим и мањим оптерећењем привреде – каже Стевановић, додајући да због овога и спадамо у земље са лошим пословним окружењем.

Неопходна и реформа инспекција

У Србији делује 33 инспектората и а за њих је надлежно 14 министарстава. Надлежности инспекција се преклапају, њихове контроле нису усаглашене, па неки привредници дане и недеље проводе бавећи се инспекцијама које их стално посећују једне иза других, наводе у „Ју-ес-ејду”.

– Према резултатима наше анкете из 2012. године, инспекције сваку фирму посете, у просеку, нешто мање од четири пута годишње, на шта пословодства тих предузећа изгубе око 35 радних сати – кажу у „Ју-ес-ејду”, док у Унији послодаваца процењују да рад инспекцијских органа у грани трговине није значајније реформисан још од социјалистичке Југославије.

Стефан Деспотовић

Danas.rs

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/otkazi_za_3600_radnika.4.html?news_id=265224

ТРАГОМ - Држава спремила 3,7 милијарди динара за отпремнине запосленима који су вишак у пропалим предузећима

Откази за 3.600 радника

АУТОР: Љ. БУКВИЋ

Београд - До краја године 3.600 запослених у 93 предузећа у реструктурирању могли би да остану без посла и добија отпремнине од 300 евра по години стажа. Држава је само за ову годину за социјални програм за предузећа у реструктурирању издвојила 3,7 милијарди динара, што је, ако се узму у обзир подаци синдиката да су радници напуштали фирме са отпремнинама у просеку тек кад наврше 30 година стажа, довољно за нешто више од 3.600 радника. То је максималан број оних који би до почетка 2014. могли да рачунају на 300 евра по години стажа.

Отпремнине ће најпре добити 750 запослених у 27 предузећа која имају рок од месец дана да припреме социјални програм. Након тога следи, како тврде у Министарству финансија, реализација тог програма и исплата новца. Држава је овог пута чврсто решила да се ослободи 750 милиона евра трошкова на име доприноса и пореза на предузећа, од којих поједина не раде већ 12 година.

У Србији тренутно, према речима помоћника министра финансија и привреде Александар Љубић, има 179 предузећа у реструктурирању, у којима ради готово 50.000 радника. Држава је сва ова предузећа поделила по приоритетима у пет група, тако да би судбина првих 27 предузећа, чији радници одавно не раде јер немају шта, требало би да буде позната за месец дана. „Ниједно од ових предузећа држава не гура у стечај, сва ће отићи у стечај на предлог самих поверилаца. Оно што ћемо ми урадити јесте да ћемо престати да их штитимо, односно скинућемо стаклено звоно које им је обезбеђивао статус „у реструктурирању“, напомиње Љубић.

Ребалансом буџета Министарство финансија обезбедило је средства за социјални програм за ову годину, и у плану је, како напомиње Љубић, да се средства издвоје и наредним буџетом за

2014. Само за ову годину за социјални програм за раднике који су у предузећима у реструктурирању издвојено је 3,7 милијарди динара и то из Транзиционог фонда.

Међутим, Љубић не зна колико ће тачно људи до краја ове године остати без посла, јер се још не зна колико њих ће из друге групе предузећа, којих има 66, а чија имовина тек треба да иде на продају, прихватити да ради код новог послодавца, а колико њих ће се одредити да узме отпремнине. „Акциони план има своју динамику и ништа нећемо радити стихијски. До краја ове године, предузећа из прве групе ће отићи у стечај, то су она која већ немају делатност. Имовина предузећа из друге групе ће бити понуђена на продају, па ако не буде купаца и она иду у стечај. Што се тиче треће и четврте групе очекујемо да се и њихов поступак заврши до лета следеће године“, истиче Љубић.

Држава је раније Фискалном стратегијом за 2013. предвидела да процес реструктурирања у предузећима у Србији мора бити завршен најкасније 30. јуна наредне године. Држава је на годишњем нивоу индиректно трошила 750 милиона евра кроз неплаћање пореза и доприноса, а Љубић тврди да је време да се агонија која траје већ 12 година коначно оконча.

Трећа, четврта и пета група

У групама три, четири и пет су предузећа чије се реструктурирање неће завршити ове године. У трећој групи су она предузећа која раде добро, имају велики број запослених, као што је РТБ Бор, која редовно измирују своје обавезе, али имају наслеђене проблеме које треба решити. Четврта група предузећа су она чија ће имовина бити понуђена на продају и уколико не нађу купца, држава ће одлучити да ли ће неком другом методом ући у продају тих предузећа. У последњој групи се налазе предузећа из бивших југословенских република, предузећа са КиМ, предузећа која запошљавању особе са инвалидитетом и чији статус није могуће решити пре решавања неких других питања.

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/vukasinovic_iz_jata_odlazi_300_do_500_zaposlenih.4.html?news_id=265222

Вукашиновић: Из Јата одлази 300 до 500 запослених

АУТОР: БЕТА

Београд - Вршилац дужности генералног директора Јат ервејза Велибор Вукашиновић најавио је јуче да би ту компанију, након што сутра буде потписан уговор са Етихадом, требало уз социјални програм да напусти од 300 до 500 радника. У исто време, како је напоменуо Вукашиновић, неопходно је запослити 100 пилота и стјуардеса.

Вукашиновић је истакао како се ради на томе да радници кроз социјални програм добију бар 300 евра по години радног стажа и додао да вишка запослених углавном има у неоперативним службама. „Суштина је да се направи озбиљна квантитативна анализа и види који су радници вишак, а на којим позицијама недостају“, рекао је он и додао да ће Влада Србије обезбедити новац за социјални програм.

Он је рекао да је потребно подмладити кадровску структуру компаније јер ће велики број пилота и кабинског особља Јата за две или три године отићи у пензију. Јат ервејз има 1.250 запослених и флоту од 10 авиона типа „боинг 373-300“ и четири АТР-а. Српска авиокомпанија

ће са Етихадом као стратешким партнером имати флоту од 10 нових Ербасових авиона типа „А319“ и четири „АТР 72-500“.

Прва два Ербаса на лизинг требало би да стигну у наредних месец дана, а Вукашиновић је напоменуо да Боингови авиони које Јат сада користи, „неће ићи у старо гвожђе, нити ће бити продати“, већ ће летети код ћерки-фирми као што је Аеромак у Македонији или на Блиском истоку. Име српске авиокомпаније биће промењено у Ер Србија, држава ће задржати већински удео од 51 одсто, а Етихад ће преузети управљање. Влада Србије је 17. јуна потписала са Етихадом меморандум о разумевању, за унапређење разговора о могућем инвестирању Етихада у Јат ервејз. Председник Етихада Џејмс Хоган тада је најавио да би на основу увида у пословање и прегледа документације, Етихад могао да да понуду за Јат за 30 дана.

http://www.danas.rs/danasrs/drustvo/otpor_automatskoj_primeni_zakona_55.html?news_id=265246

Јаблан Обрадовић, директор Фонда солидарности, о информатичком решењу за осавремењивање администрације

Отпор аутоматској примени закона

РАЗГОВОР

АУТОР: Б. КАРОВИЋ

Београд - Јаблан Обрадовић, директор Фонда солидарности, који је осмислио информатичко решење за аутоматску примену три закона - Закона о раду, Закона о стечају и Закона о управном поступку, односно аутоматизацију правног поступка, тврди да се овај систем може применити у целој државној управи, али да томе постоји велики отпор. Обрадовић за Данас наглашава да је ово јединствено решење у свету, тачније да је по први пут аутоматизован правни, односно административни процес.

- Сигуран сам да ова информатичка решења не само да могу да заживе у целој државној управи, већ да је преко потребно да што пре почне њихова примена. Тиме бисмо уредили цео систем рада државне управе и прописали све процесе рада онако како закон налаже. Дакле, овај информатички систем прописују да оно што пише у закону, то у пракси буде и примењено, а не да то зависи од тумачења закона од стране појединаца, каже Обрадовић.

Он сматра да је отпор увођењу оваквог система велики јер људи који имају неку власт имају и страх да ће им се та власт одузети. Отпор такође постоји и због тога што ће аутоматизација „довести“ кадрове са знањем, односно нико неће моћи да утиче на избор кадрова.

- Такође, оваква решења спречавају све махинације, намештаљке, самовоље, а то појединцима не одговара. Информатичка решења, такође, у потпуности елиминишу корупцију. Чак се ни решење не може донети преко реда. И због свега тога постоји велики отпор. Наиме, велики број људи не воли уређен систем, јер се боље сналазе у хаосу, наводи Обрадовић.

Како додаје, аутоматизација процеса у целој државној управи би довела и до боље расподеле новца.

- У држави има новца, али се он лоше распоређује. Увођењем овог система новац би се распоређивао искључиво онако како то прописује Закон о буџету. Информатичка решења не би дозволила другачију расподелу, наглашава Обрадовић.

Иначе, информатичка решења се већ неколико месеци примењују у Фонду солидарности, који утврђује права запослених чија су предузећа отишла у стечај и у складу са законом обезбеђује новац за исплату дела потраживања које је послодавац остао дужан радницима. Наш саговорник каже да је нов начин рада донео много добра како самом Фонду, тако и радницима, али, пре свега, буџету Србије.

- Наиме, оваквим начином рада трошкови запослених у Фонду сведени су на минимум и сада цео посао обавља свега 20 запослених. Месечно решавамо до 2.000 захтева радника. Тврдим да ниједна друга установа тај број не може да реши ни за три године. Дакле, у поређењу са другим сличним установама државне управе, попут општина и судова, имамо далеко бољи резултат, наводи Обрадовић.

Као корист од аутоматизације система, он наводи и постављање пуне организације рада у Фонду. Како каже, сваки запослени има своје прописане обавезе и он је за извршавање посла најпре одговоран самом себи, па тек онда надређенима.

- Овде се ради пуних осам сати и не може један радник да не ради, а остали да раде. Цео систем је постављен као производна трака, па ако један „искочи“ из траке, сви остали трпе, каже наш саговорник.

С друге стране, аутоматизацијом процеса не може се догодити да радници који се ради остваривања својих права обрате Фонду буду оштећени. Такође, не може се догодити ни да се призна право раднику који не испуњава услове и тако се оштети буџет Србије.

- Такав је пример „Футуре плус“, где смо ми утврдили да 3.238 радника не може да буде исплаћено из Фонда солидарности, него из средстава стечајне масе тог предузећа. Ми смо на тај начин буџету Србије уштедели око 400 милиона динара. Да није било система рада који се примењује у Фонду и апсолутне примене законских прописа, тај новац би можда био исплаћен из буџета, каже Обрадовић.

Одушевљење и неверица

- Ми смо информатичко решење представили многима, посебно људима из правне струке. У посети су нам долазили и из надлежног министарства. Утисак је да су сви одушевљени решењем, али је евидентна и неверица, којој не знам разлог. Имам утисак да сви они не би волели ово у својој средини. Ипак, до нас су дошле и информације да се у јавности и те како говори о овим решењима, као и о доброј организацији рада у Фонду. Али, још увек нас нико из државних установа није позвао да им прикажемо како ради овај систем, каже Обрадовић.

Без посла у Војводини више од 200.000 људи

На евиденцији осам војвођанских филијала Националне службе за запошљавање на крају јуна било је регистровано 203.592 незапослене особе. Тај број незапослених, рекао је директор Покрајинске службе за запошљавање Небојша Кукић, већ се неколико година одржава на том нивоу.

– У односу на мај, у Војводини је у јуну број незапослених смањен за око 2.300 људи, док је у Србији, где је регистровано 776.354 незапослених, на евиденцији 7.526 особа мање – рекао је Кукић. – Смањење броја незапослених у овом периоду године, односно другом и трећем кварталу, уобичејено је јер се многи радници ангажују сезонски – у пољопривреди, грађевинарству, области туризма и угоститељства, док почетком и крајем године број пријављених расте.

По Кукићевим речима, од почетка године до краја јуна с евиденције војвођанских филијала НСЗ-а запослено је 26.453 особе. У јуну ове године, у односу на исти месец претходне, број новозапослених је десет посто већи.

– Од укупног броја незапослених, 124.602 особе, односно 61,2 одсто, су у они који дуго, више година немају посао – рекао је Кукић. – Од преосталог броја незапослених старији од 50 година чине четвртину јер их је на евиденцији 51.151, док је изузетно велики број млађих од 30 година, чак 55.210, што је 27,1 одсто укупног броја незапослених у Војводини.

Најнижа незапосленост забележена је у Јужнобачком округу, а највиша у Јужнобанатском. Највећа незапосленост је забележена у неколико општина – Бела Црква, Мали Иђош, Ириг, Нова Црња и Србобран. У Новом Саду је без посла 30.500 људи, али је у највећем граду у Војводини и највећи притисак за посао. Посебно се то односи на младе људе, указао је Кукић, јер је Нови Сад универзитетски центар и многи млади се, после завршетка студија не враћају у средине из којих су дошли, већ посао и будућност траже у Новом Саду.

Од укупног броја незапослених на евиденцији НСЗ-а у Војводини, рекао је Небојша Кукић, практично половина су жене. Наиме, на посао чека 101.696 жена, што је 49,9 одсто укупног броја незапослених.

Занимљиви су и подаци са сајамова запошљавања: посао је тражило 14.110 незапослених, а радно место понудило 378 послодавца, било је места за 1.634 радника, а до посла је стигло 529 особа.

– У оквиру ПСЗ-а наставићемо и даље да предузимамо кораке који би требало да допринесу смањењу броја незапослених, а то ће се одвијати у неколико праваца. Очекујемо да изменама закона о запошљавању и о раду буде враћена одредба о обавезном оглашавању потребе за радним местом у НСЗ-у, флексибилније одредбе при запошљавању, подизање нивоа просека запошљавања преко НСЗ-а те наставак обука незапослених и сарадња с привредном да би се ускладили потреба за радном снагом и понуда, као и реализација програма које спроводимо у сарадњи с Покрајинским секретаријатом за привреду.

По његовим речима, остваривањем мера активне политике запошљавања и у сарадњи НСЗ-а и Покрајинског секретаријата за привреду, запошљавање и равноправност полова, за шест месеци ове године запослено је 4.065 особа из филијала НСЗ-а У Војводини.

Д. Млађеновић

Лако и тешко до посла

Иако је тешко рећи које занимање лакше отвара врата радног места, има их неколико – геронто-домаћин, касир, администратор осигурања, наставник немачког језика, дипломирани социјални радник, микробиолог, доктори специјалисти...

Много је више струка које или ником не требају, или су веома мало тражене, или је оних који их поседују много. До посла теже долазе неквалификовани радници, којих је на евиденцији Националне службе за запошљавање много, аутомеханичари, бравари, металостругари... Међу суфицитарним занимањима су и грађевински техничар, матурант гимназије, економски техничар, али и дипломирани правник и економиста, доктори стоматологије...

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/kod-nas-je-firmu-lakse-otvoriti-nego-zatvoriti>

Код нас је фирму лакше отворити него затворити

Србија је прошлу годину завршила с 1.293 предузећа више него што је угашено. Ове године могли бисмо постићи и бољи резултат. Разлог томе не треба тражити у привредном развоју и стварању повољног амбијента већ у прописима

који не само предузећима већ и предузетницима отежавају гашење пословања.

А све је почело крајем маја ове године. Тада је мењан Закон о пореском поступку и пореској администрацији. Изменама је предвиђено да се органи, организације или други субјекти уписани за обављање одговарајућих делатносит не могу брисати из регистра где се воде без доказа о престанку пореских обавеза. Потврдну о томе издаје надлежни порески орган и не сме бити старија од пет дана у тренутку подношења захтева за брисање. Баш тих пет дана је знатно искомпликовало цео поступак за оне који се гасе као и за рачуноводствене агенције које га за њих обављају. Субјекти који окончавају постојање морају да прибаве потврде често од општинских, односно градских пореских управа, и од републичке пореске администације, односно преко регионалног центра где се воде и где су испуњавали своје пореске обавезе. Издавање потврда та два тела тешко је ускладити у пет дана.

Јер, док се од градских, односно општинских пореских власти траже потврде о измиренем порезу на непокретности, од републичке администрације се тражи потврда о измиренем порезу на додату вредност. А Закон о ПДВ предвиђа да се та потврда издаје у року од 15 дана. Истина, порезници се труде да је издају и брже ако је то могуће, ако посао дозволи и ако нема нејасне рачунице око већ испуњених пореских обавеза. Уколико их има, све се још компликује јер прво мора да се реши оно је проблематично.

Шта се сада догађа код гашења радњи или компанија? О томе председник Удружења рачуноводствено-књиговодствених агенција Војводине – УВРА Владимир Беара каже:

– Иде то доста тешко и споро, не верујем да је неко успео да угаси предузеће или радњу од маја до сада – наводи он. – Код предузетничких радњи најпре радимо пријаву привременог обављања делатности, без навођења датума. Тада се заустављају све пореске обавезе. Следећи корак је набављање свих потребних папира, који, наравно, подразумевају и пореска уверења не старија од пет дана. Тек када се све то усклади, следи трајно брисање.

Беара подсећа на то да је све то још компликованије, али и скупље, када су у питању привредна друштва, али и да обе стране кошта.

За привремено затварање радње потребан је захтев и такса од 700 динара, захтев Пореској управи и такса од 560. Уколико се појавила грешка Пореске управе код књижења, клијент ће морати да још једном поднесе захтев и да опет издвоји 560 динара. Ту је и захтев локалној самоуправи која је нешто скромнија и тражи таксу од 250 динара. Док се то све скупи, стиже и нова потврда јер је нека већ изашла из рока од пет дана. Зато готово по правилу треба додати још 560 динара. Ако је све скупљено у року, подноси се захтев за брисање Агенцији за привредне регистре, таксиран с 1.000 динара. То ће бити отприлике нешто око 3.500 динара. Уколико се у том року изађе из рока од пет дана, папири се сакупљају поново.

– Код нас је већ законом регулисано да је рок за предају пореске пријаве за утврђивање коначне пореске обавезе 30 дана од дана брисања привредног субјекта. Подразумева се да се претходно саставе финансијски извештаји. Затим се на основу поменуте пореске пријаве утврђује коначна пореска обавеза и ту је крај. Одредба о пет дана само је искомпликовала посао и нама и онима који су одлучили да окончају делатност – каже Беара.

Било би добро када би се обе пореске службе уклопиле у рок од пет дана. Међутим, то није успело ни мого развијенијим земљама које имају администрацију знатно ефикаснију од наше.

Д. Вујошевић

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/mnogo-babica-kilava-izgradnja>

Много бабица, килава изградња

Радници запослени у грађевинском сектору очекују од будуће, реконструисане Владе, да реши горуће проблеме у тој привредној области уколико жели да је сачува од пропасти и да допринесе развоју земље.

Председник Републичког одбора самосталног синдиката грађевинара Душко Вуковић изјавио је за наш лист да је мала нада у бољитак док год је овако значајна област раштркана у четири министарства. Јер, где је много бабица, килава је изградња.

– Не може планирање бити у једном министарству, урбанизам у другом, а изградња путева у три министарства – Коридора 10 у Министарству саобраћаја, Коридора 11 у Министарству грађевине, а регионалних путева, као што је Моравски коридор и правац од Новог Сада преко тунела кроз Фрушку гору до Руме, у Министарству локалне самоуправе – каже Душко Вуковић. – Због раштрканости сектора и немогућности координације, проблеми су се толико нагомилали да је тешко рећи који је већи – да ли то што инвеститори морају да чекају готово годину на издавање грађевинске дозволе, или проблем запошљавања домаће радне снаге и немогућности учешћа на озбиљнијим тендерима па грађевинари у властитој земљи углавном раде као подизвођачи код страних компанија. А тек проблеми код одржавања саобраћајница

због тога што није решено системско финансирање, или умирање грађевинске индустрије упркос покушајима њеног оживљавања. Због свега тога сматрали смо још лане, пре избора, а исто мислимо и данас, да би требало основати јединствено министарство које би се бавило поменути проблемима.

Душко Вуковић објашњава да комплетан грађевински сектор треба реконструисати и створити услове да српски неимари поврате углед какав су некада имали широм света, омогућити им учешће на тендерима у земљи и иностранству јер ће се тако остварити двострука зарада – јефтинији послови у земљи и пунији буџет те већи девизни прилив од радова у иностранству мерен милијардама долара, што би помогло у савладавању економске кризе.

Председница Синдиката путара Србије Соња Вукановић изјавила је за наш лист да путној привреди гори под ногама, да до краја године треба обезбедити још две милијарде динара за одржавање путева и утврдити трајне изворе финансирања одржавања – или из дела акцизе или продатог литра горива. Министар саобраћаја Милутин Мркоњић, који је на ту функцију поднео оставку, претходно је подржао све захтеве путара Србије, али се Влада није усагласила о томе.

Р. Даутовић

Трновит пут до грађевинске дозволе

Упркос најавама и бившег министра Оливера Дулића, и садашњег Велимира Илића да ће се грађевинска дозвола добијати на једном месту и у скраћеном поступку за 30 дана, многи инвеститори изгубили су наду да ће код нас нешто градити јер не могу да дочекају тај документ без којег нема легалног зидања. Светска банка је и недавно позвала Србију да смањи предугачку листу докумената потребних за добијање грађевинске дозволе, као и предуге бирократске процедуре, оценивши просечно време чекања од 254 дана неприхватљивим.

<http://www.rts.rs/page/stories/sr/story/57/Srbija+danas/1369378/Ste%C4%8Daj+ili+prodaja+-+do+juna+2014..html>

Стечај или продаја - до јуна 2014.

Процес реструктурирања 179 предузећа у Србији требало би да буде завршен у наредних 11 месеци, а акционим планом Владе предвиђа се стечај или продаја. Синдикати замерају што тај план нема развојну компоненту.

У Нишу, представници Министарства финансија и привреде предочили су синдикатима акциони план Владе којим се предвиђа стечај или продаја предузећа у реструктурирању, а тај процес требало би да буде завршен до краја јуна наредне године.

Нишка електронска индустрија је некада била успешна компанија. Данас је, попут многих у Србији, у реструктурирању и чека сигуран стечај.

Од 179 предузећа у земљи која су у сличној ситуацији, поједина ће бити приватизована. Радници који остану без посла могу да рачунају на социјални програм, поручују из Владе.

"Сви радници, без обзира да ли њихова предузећа буду отишла у стечај или буду приватизована, или делови радника не желе да пређу код новог послодавца, у случају приватизације њиховог предузећа, биће социјално збринути", рекао је Александар Љубић,

државни секретар у Министарству финансија и привреде. "Влада Републике Србије одлучила је да највећи социјални програм који је до сада исплаћен у Србији, а то је 300 евра по години стажа."

Више од педесет хиљада радника биће подељено у пет група, на основу којих ће се одлучивати о социјалном програму. У синдикатима кажу да су незадовољни што план предвиђа само отпуштање радника.

"План не садржи како ће се Србија развијати, како ће се предузећа оснивати, како ће се радници запошљавати, а сви политичари говоре о томе како треба да смањимо број незапослених", наглашава Зоран Вујовић, председник Самосталног синдиката металаца Србије.

Привредници с југа Србије поручују да имају идеју за запошљавање радника.

"У Ваљеву, Србијанка има нову опрему за производњу помфрита и брашна од кромпира, а то стоји у најлонима", предочио је Максо Ђукић, председник Центра пословних иницијатива предузетника. "Ми смо то сагледали и рекли, дајте да направимо једну фабрику, не да се праве нове хале, зато што имамо огромне просторе који су празни, то треба искористити."

Оним предузећима која радницима редовно исплаћују плате и доприносе, држава обећава помоћ да измире стара дуговања.

24 САТА

<http://www.24sata.rs/novi-sad/vesti/vest/sindikanci-podneli-krivicnu-prijava-protiv-direktora-stana/99783.phtml>

Синдикалци поднели кривичну пријаву против директора Стана

Синдикат запослених у комунално-стамбеној делатности Новог Сада поднео је кривичну пријаву против директора ЈКП "Стана" Илије Трнинића јер се оглушио о закон о штрајку, пошто је отпустио представнике синдиката.

ШТРАЈК - Тиме је кажу синдикалци Трнинић противзаконито утицао на штрајкаче да прекину са штрајком, а раднике додатно уплашио. Трнинић са друге стране каже да није обавештен о кривичној пријави.

Радници су штрајковали по закону што је констатовала и инспекција рада. Трнинић је међутим отпустио председника Синдиката ЈКП "Стан" и члана штрајкачког одбора Здравка Мандића и председник синдиката Независност у ЈКП "Стану" Блажу Илића необазујући се на законитост и оправданост штрајка – наводи председник Синдиката запослених у комуналној делатности Зоран Радосављевић.

Директор ЈКП "Стан" Илија Трнинић рекао је да није упознат са садржајем кривичне пријаве и објаснио да ће упутити саопштење за јавност оног момента када сазна да је кривична пријава покренута против њега.